

kommer man til at betragte dette Aar baade fra den ene og den anden Side. Nei, naar vi tale om dette Aar, maa vi holde os til, hvad der i Virkeligheden skal udredes i dette Aar. Dette staar forøvrigt i god Overensstemmelse med de interessante Betragtninger, som vi igaaer hørte fra det ærede Medlem angaaende Kanonerne, angaaende de 834,000 Kr., nemlig at det er det Samme, enten vi bevilge disse Penge iaar eller ikke; de skulle alligevel udredes til næste Aar og følgelig skulle det regnes dette Aar til Laft. Den eneste funde Betragtningssmaade er jo dog den, at anlægge den gamle Maalestof og med Hensyn til Jernbaneanlæg, naar der er Tale om Anskaffelse af Formuefremgang, sige, at saa regne vi Halvdelen af Jernbaneanlæg som Formuefremgang og Halvdelen for Udgifter, som forhaabentlig engang ville betale sig direkte, eller under alle Omstændigheder forventes at ville betale sig indirekte, men som ikke kunne regnes umiddelbart som Formuefremgang. Det Beløb, der vil være af fradragte Formuefremgangen paa nærværende Finanslov vil saa være omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa at den virkelig effektive Formuefremgang, som fornuftigvis maa kunne antages at ville forrente sig, vil andrage omtrent 5 Mill. Kr. Det er den Beregningsmaade, som har været anlagt og som saavel den hithørende Regjering som dette Thing og det ærede Medlem mange Gange have været enige om at anfille. Den er overordentlig simpel og i det Hele taget slaar den til; men der er jo ganske vist saa mange Sjøn ved Bestemmelsen af disse Forhold, at en aldeles nøiagtig Beregning ikke lader sig anfille. Det har dog hidtil vist sig, at det ikke er meget feilagtigt at følge den Regel, og jeg vil tillade mig at anbefale det ærede Medlem ikke at drive den Svingning, som han nu er ifærd med at gjøre, saa vidt, at han ogsaa forlader dette Punkt. Men saa vil han jo rigtignok ikke komme til det interessante Resultat, at der bliver „Nul“ til Overflod. Det ærede Medlem har ganske vist Ret i, at Kasseregnskabet vil udvise Nul, maaske endog saa Minus, — det kan gjerne være —, men Tælen er her om Formuefremgang, hvilket er noget ganske Andet, og det ærede Medlem indrømmer, at Bruttofremgangen er $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og at Nettofremgangen efter den sædvanlige Beregningsmaade vil være ca. 5 Mill. Kr. Naar der saa spørges om, hvorvidt vi skulle vedblive at tage 5 Mill. Kr. om Aaret ud af Befolkningens Lomme mere, end Staten behøver for at holde Balance i sin Formue, mener jeg rigtignok, at det er usforsvarligt at vedblive at gjøre det, og selv om der foreslaar Udgifter, som kunne løbe op til 1 eller 2 Mill. Kr., men som der ligeoverfor den nærværende Regjering er mindre Udsigt til, at vi kunne blive enige om, og som under alle Omstændigheder — det gælder om Retsreformen — have adskillige Aar tilbage, inden vi faae dem, til den

Lid kunne vi dog med Tryghed affe en 3 à 4 Mill. Kr., det er min fulde Overbevisning. Det svarer omtrent til Krigsskattoldens Beløb, og for at slutte med det Samme, som det ærede Medlem sluttede med, vil jeg sige, at denne Finanslov ligesom de Finanslove, vi nu have havt i en Række af Aar, er et nyt Bionessbyrd om, at Krigsskattoldens Beløb kan Staten godt undvære, og at denne Afgift derfor bør eftergives Befolkningen.

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Estrup): Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, som nu satte sig, har Lov til at være fornærmet over, at Dyrtdissspørgsmaalet er kommet ind paa Finansloven eller at betragte det som en Trusel mod dette ærede Thing. Forholdet er jo ganske simpelt det, at Dyrtdissspørgsmaalet altid har været afgjort paa Finansloven, og at det er paa Foranstaltning af dette Thing, at Afgjørelsen har fundet Sted paa Finansloven og ikke paa en særlig Lov. Det ærede Medlem maa jo dog erindre, at fra Først af, da Spørgsmaalet om Dyrtdisstillæg opstod, fremkom det i en særlig Lov, men blev paa Foranstaltning af dette Thing ført ind paa Finansloven. Nu at ville hebreide Regjeringen, at den søger Afgjørelsen af Dyrtdissspørgsmaalet paa det eneste Sted, hvor Afgjørelsen hidtil har fundet Sted, forekommer mig dog at være ganske besynderligt. — Det ærede Medlems rige Fantasi fører ham ofte til at tillægge Regjeringen Hensigter, som ere ganske overrassende for Regjeringens Medlemmer. Jeg behøver kun at minde om den Dphagelse, det ærede Medlem gjorde forleden, at i Forslaget om at give 8 Ore i Udpølselsgodtgjørelse istedetfor $5\frac{1}{3}$ Ore med 50 pSt. Tillæg laa den underfundige Hensigt at slaa Krigsskattoldloven yderligere fast. Det var for mig et Bevis paa, hvor vidt en livlig Fantasi kan føre. Nu ser det ærede Medlem i Forslaget om Dyrtdisstillæget, saaledes som det nu er fremkommet, en Trusel fra Regjeringens Side eller ialtfald den Hensigt at ville udøve et særligt Tryk paa dette Thing med Hensyn til Afgjørelsen af Lønningsskissionsspørgsmaalet. Jeg har, saa ofte disse Spørgsmaal have foreligget, den ene Gang efter den anden, udtalt, at Regjeringen for sit Vedkommende ikke anser Dyrtdisstillægsspørgsmaalet og de endelige Lønningsskissionsforslag for at staa i nogensemhelt Forbindelse med hinanden. Jeg har erkjendt, at dette ikke med samme Høje kunde siges om det midlertidige Lønningstillæg, men det er jo forsvundet; vi tale jo ikke mere om et midlertidigt Lønningstillæg, men vi tale om Dyrtdisstillæg under en ny Dyrtdisstand, og dog kommer man her idelig tilbage til, at hvor gjerne man vil opfylde den Pligt mod Embeds- og Bestillingsmændene at give dem det Tilskud, som de saa haardt trænge til, kan man desværre ikke gjøre